

Venner med syrisk familie:

Vi glæder os til hvert eneste besøg

Hvordan gør man bedst i Danmark? Kadija og Semir, der er flygtninge fra Syrien, har 1000 spørgsmål til Bodil og Per, som er deres danske kontaktfamilie. Men de mødes lige så meget bare for at hygge sig.

- Hej, hej, hvordan går det?

Den unge syriske kvinde Kadija står nede foran opgangen og tager imod, da Bodil og Per Svendsen kommer på deres faste ugentlige torsdagsbesøg.

Hun giver Bodil et stort knus, og de griner og snakker, mens de går op ad trappen til lejligheden på første sal.

Her byder hendes mand,

Semir, indenfor. Han er blevet oppe i lejligheden, fordi deres yngste søn, Dlowan, er sløj i dag. Deres ældste søn, Jowan, er ude at lege.

Hver torsdag eftermiddag besøger Bodil og Per deres syriske venner i Assens. Per på 75 år har været dyrlæge, og Bodil på 72 engelsklærer på et gymnasium. Nu er de gået på pen-

sion, og deres to voksne børn er godt i vej og har forsynet dem med fire børnebørn.

Datteren bor i Assens, og de ser meget til familien. Alligevel synes de, at de har tid og overskud til mere, så da de læste i avisen, at kommunen og Røde Kors søgte danskere til at være kontaktfamilie til nogle flygtningefamilier gennem projekt Familiedansk, meldte de sig.

De kom til et møde for alle interesserede, og her mødte de det unge syriske ægtepar Kadija Arsalan Ibrahim og Semir Azet Sinou. De flygtede fra Syrien til Danmark for halvandet år siden med deres to små drenge, og nu har de fået en god lejlighed i Korsvang i Assens.

- Vi kunne lide hinanden med det samme og aftalte at ses privat fremover. Det er mest praktisk for dem, fordi de skal hente deres børn i vuggestuen og børnehaven lige ved siden af. Og det er rigtig hyggeligt, fortæller Bodil.

- Ja, det er bestemt ikke noget offer - tværtimod synes vi, det er rigtig sjovt og hyggeligt at være sammen med vores syriske venner, supplerer Per.

Parrerne er hurtigt kommet tæt på hinanden. Bodil kom for eksempel til at beundre nogle fine kopper, en af de første gange de mødtes, og næste gang havde Kadija og Semir købt sådan nogle kopper til hende og Per.

- Det er meget rørende. De har ikke så mange penge, så de skal jo ikke købe gaver til os. Men de er simpelthen så søde og glade og gæstfrie, siger Per. Vi bliver altid i godt humør af at være sammen med dem.

Hvad betyder det her? Og hvordan udtales den her sætning? Semir og Kadija går til danskundervisning tre dage om ugen og har masser af lektier for.

Jowan på seks er den i familien, der taler bedst dansk. Efter de er flyttet til Korsvang, har han fået masser af danske legekammerater.

Og da vi nu bliver budt på kaffe, er det af ærkedanske kopper med musselmalet mønster. Den syriske familie gør nemlig alt, hvad de kan for at tilpasse sig livet i Danmark.

Et underligt brev

Kort efter vi er kommet, finder Semir et brev frem, han har fået. Per ser på det og læser op.

- Det er fra boligforeningen, forklarer han.

- Her står, at I vil blive slettet af ventelisten til andre lejligheder, hvis I ikke indbetaler 125 kroner inden den 1.

Semir ser undrende på Per, for de har jo fået en lejlighed.

Men Per forklarer, at det kan være godt at blive stående på ventelisten, hvis man vil have en større lejlighed på et tidspunkt.

Semir nikker og takker. Nu forstår han brevet.

- Det er rigtig godt, at Bodil og Per kommer og besøger os, siger han på dansk med syrisk accent.

- Der er så mange ting, vi

Per (tv.) og Bodil (th.) besøger Kadija og Semir og deres to drenge, Jowan (forrest) og Dlowan, hver torsdag. Der er altid noget, de kan hjælpe dem med. Og så er det også rigtig hyggeligt.

gerne vil have forklaret.

- Ja, for en måned siden skulle jeg for eksempel til en undersøgelse på Middelfart Sygehus. Jeg fik en indkaldelse sammen med et brev på 10 sider om frit sygehusvalg. Det var rart, at Bodil og Per kunne forklare mig, at jeg ikke behøvede at læse de mange sider på dansk så grundigt, fortæller Kadija.

Hun har været hjemme og

passer Dlowan i dag. Normalt er hun i praktik i en frisørsalon om torsdagen, og det er hun rigtig glad for.

Med tiden vil hun gerne være frisør i Danmark. Semir er i praktik hos bageren i Hårby, hvor han arbejder to formiddage om ugen. De andre dage går de begge på sprogskole i Odense.

- Per har hjulpet os med at finde billige cykler på politiets

auktion i Odense, så vi kan cykle til bussen, fortæller Kadija. Semir havde set på en cykel til over 2000 kroner.

- Men vi har jo brug for tre, så det var rigtig godt, at Per hjalp os, for så fik vi tre cykler for 1200 kroner. Det havde vi aldrig fundet ud af selv.

Hjælp og hygge

Nu kommer Jowan på seks år op fra legepladsen.

Efter deer flyttet ind i Korsvang, er han hurtigt blevet den i familien, der taler bedst dansk. Han er en rigtig glad lille spillemager med glimt i øjet.

- Men det var han slet ikke det første år, vi var i Danmark, fortæller Kadija.

- Han var ked af det, han savnede sine venner og familien i Syrien meget. Så det er bare så dejligt at se, at han er glad igen!

Semir tager sine dansklektier frem, og Per kigger på dem sammen med ham. Semir har mange spørgsmål til sine lektier, og det at snakke om dem er en form for sprogræning.

- Per ligner min farfar, udbryder Semir og klapper Per venligt på skulderen.

- Nå, sidst synes jeg, du

sagde, jeg ligner din far, griner Per.

De to gasser hinanden og hygger sig. Lejligheden summer af latter og venlig snak.

- Vi er nok lige så meget reservebedsteførelde for dem, som vi er hjælpere, siger Bodil.

- Og det er også fint. Det koster os jo ikke andet end et par timer om ugen. Men for dem er det guld værd. Der er så meget, de kan bruge os til for at forstå, hvordan man gør her i Danmark.

- Og for os er det også guld, tilføjer hun. - Det har været en meget positiv oplevelse at lære Kadija og Semir at kende.

Omkring 80 personer i Assens er venner med en flygtningefamilie ligesom Bodil og Per.

- Alle flygtninge og indvandrere burde have en dansk hjælpefamilie, siger Per.

- For det er jo en fornøjelse for begge parter! Vi ville bestemt ikke undvære det! ■

Af Kirsten Winding
winding@
newmail.dk
Foto:
Heidi Lundsgaard

„Hvordan går det?“
Bodil og Kadija
er glade for
at se hinanden.

